

JAK JE SPRÁVNĚ UČIT

Pokud preferujete samostudium, zakupte kvalitní výukové materiály. Dbejte na to, aby jste zvolili program, který je ověřený dlouholetou praxí a výzkumem.

Jestli si raději necháte vše vysvětlit lektorem, vyhledejte seminář pro rodiče, kde vám vše během dvou hodin vysvětlí a naučí vás první znaky, abyste mohli rovnou začít.

Ti, kteří rádi znakování zábavným způsobem trénují, mohou navštívit kurzy pro děti a rodiče, kde se miminka a batolátka s hudbou a pohybem učí komunikovat pomocí znaků.

Informace o kurzech najdete např. na webech www.znakovanismiminky.cz nebo www.babysigns.cz

šenosti a jejich metoda je ověřená výzkumem. Stejný je klíč pro výběr kvalitního kurzu – vybírejte podle zkušeností svých známých nebo recenzí na internetu.

To, jaké znaky dítě naučíte a které budou ty první, vzejde z toho, o čem spolu nejčastěji „mluvíte“. Každé dítě je jiné, ne všechny si hrajou s bagrem a potřebují do svého repertoáru zařadit znaky pro traktor, sponku nebo krokodýla. Kvalitní výukový program však s individualitou dítěte počítá a připraví vás – v kurzech Baby Signs tak rodiče získají videoslovník se stovkou nejčastěji používaných znaků a zároveň informace, jak vybírat a případně přidávat další znaky.

Což ovšem neznamená, že si některé nemůžete přidávat a vymýšlet sami.

„Například pro gesto CHLĚB mohou rodiče vytvořit různé znaky podle toho, jak se v jejich rodině s chlebem zachází. Mohou chléb „krájet“, mohou ho „vyndávat z domácí pekárny“ nebo „vytahovat z trouby“, případně „mazat krajíce“. My například

JAKÉ ZNaky DÍTĚ NAUČÍTE, VZEJDE Z TOHO, O ČEM SPOLU NEJVÍC „MLUVÍTE“

pečeme domácí kváskový chléb a při jeho zadělávání naše nejmladší přispívá mouku. Znakujeme tedy CHLĚB tak, jak si to vymyslela dcera: prsty jedné ruky se třou ve špetce o sebe, jako když sypete mouku do těsta. A v některých rodinách chléb nejede vůbec, takže znaky využít nepotřebují.“ říká Terezie Vasilovčik Šustová.

TRPĚLIVOST NA PRVNÍM MÍSTĚ

Ačkoliv se znakování a batolaty ve světě ujalo už před dvaceti lety a je to rozšířena

metoda komunikace, u nás jde stále ještě o novinku. Připravte se tedy na to, že znakovající rodiče vzbuzují pozornost a slyší chápající pochybovačné řeči: „A to se nebojíš, že nebude mluvit, když na něj znakuješ?“

Tyto obavy jsou liché. Znaky vycházejí z přirozených gest dětí a batolata tento způsob vyjadřování samovolně opouštějí, jakmile příslušný znak dokážou nahradit slovem. Pamatujete si příběh malé Dorotky z úvodu článku, která se ve svých patnácti měsících na hřišti dorozumívala s matkou ve větě: znak KLOUZAČKA, slovo máma, znak CHYTÍ, znak TAM? Slovo máma neznakovala, protože už ho uměla. A takhle to funguje u všech dětí. Jakmile se naučí slovo, na příslušný znak zapomenou.

Znaková řeč batolat nenahrazuje mluvení, jen pomáhá překlenout období, kdy dítě nemá jinou možnost, jak se domluvit s okolním světem. Když to zkusíte, je dost pravděpodobné, že plynulou řeč svého potomka uslyšíte mnohem dřív. ●

jana.syslova@mfdnes.cz